

ΙΑΤΡΙΚΗ.—*Ἡ πειραματικὴ κερατοεπιπεφυκῆτις τοῦ κονίκλου κατόπιν ἐμβολιασμοῦ λευχαιμικῶν προϊόντων. Παρουσία ἐνδοκυτταρίων σωματίων, ὥπὸ Μιχαὴλ Πετζετάνη.* Ἀνεκοινώθη ὥπὸ τοῦ κ. Μ. Γερουλάνου.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν πειραματικῶν ἡμῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς παθογενείας τῶν λευχαιμιῶν, ἐνηργήσαμεν ἐμβολιασμοὺς ἐπὶ τοῦ κερατίου κονίκλων διὰ διαφόρων λευχαιμικῶν προϊόντων.

Ἐνεργοῦμεν σκαριφισμοὺς ἐπιμήκεις καθέτους καὶ εἴτα ἐγκαρδίους, διασταυρουμένους τουτέστι κατὰ τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα, ἐνῷ συγχρόνως ἐπιθέτομεν τὸ πρὸς πειραματισμὸν ὑλικόν, ὅπερ δέον νὰ μείνῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ οὕτω σκαριφισμέντος κερατίου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον μακρὸν χρόνον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐφαρμόζομεν συνήθως κατὰ τὸ ἐλεύθερον χεῖλος τῶν βλεφάρων μικρὰς λαβίδας ἐκ καούτσου, ἃς ἀφίνομεν ἐπὶ $\frac{1}{2}$ ὥραν τουλάχιστον.

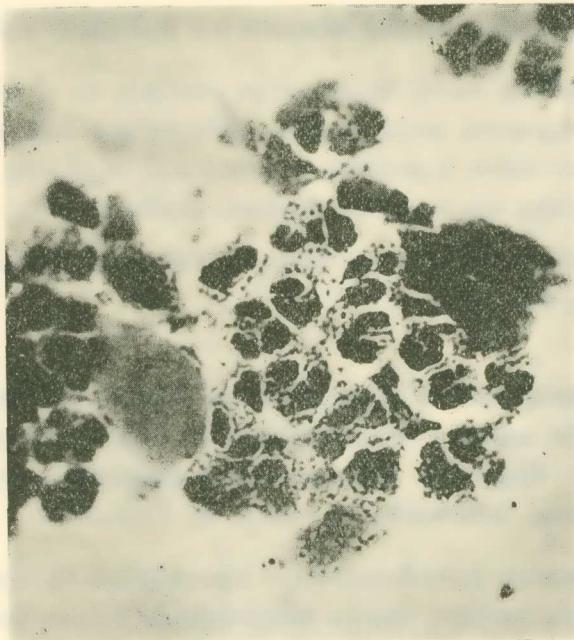
Υλικὸν ἐμβολιασμῶν. Τοῦτο προέρχεται ἐξ ἀσθενῶν διαφόρων τύπων λευχαιμιῶν: δξείας, μυελογενοῦς, ἢ λεμφογενοῦς καὶ εἶναι εἴτε αἷμα περιφερικὸν ἢ μυελὸς τοῦ στέροντος ἢ σπληνικὸς πολφὸς ἢ καὶ δπὸς λεμφικῶν ἀδένων. Οἱ ἐμβολιασμοὶ γίνονται εἴτε ἀμέσως παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς, εἴτε ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ κατόπιν λειοτριβήσεως τῶν προϊόντων τούτων $\frac{1}{2}$ ὥραν - $\frac{3}{4}$ μετὰ τὴν λῆψιν αὐτῶν. Ἐνηργήσαμεν, ἐπίσης πλειστάκις καὶ σκαριφισμοὺς δι' ἀπινιδοθέντος αἵματος, ὡς καὶ δι' ἐγκεφάλου κονίκλων, οἵτινες ὑπέκυψαν εἰς τὴν πειραματικὴν λευχαιμικὴν μηνιγγοεφαλίτιδα.

Συνήθως 24 ὥρας μετὰ τοὺς σκαριφισμοὺς παρατηρεῖται λευκωπὴ ἔκκρισις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀφθονος. Οἱ ἐπιπεφυκῶς εἶναι ἐξέρουθρος καὶ συχνὰ ὁ ὀδφθαλμὸς εἶναι κλειστὸς ἐκ συγκολλήσεως τοῦ ἐλευθέρου χείλους τῶν βλεφάρων λόγῳ τῆς φλεγμονῆς. Κατὰ τὸν πλάγιον φωτισμὸν παρατηροῦνται ἐπιπόλαιαι ἐξελκώσεις (πλέον καταφανεῖς κατόπιν ἐνσταλάξεως κνανοῦ τοῦ μεθυλενίου ἢ φλουροσεῖνης) καὶ διηθήσεις κατὰ μῆκος τῶν σκαριφισμῶν. Ἐνίστε παρατηρεῖται καὶ ὑπεραιμία, ἄλλοτε ἄλλης ἐντάσεως τῆς ἵριδος. Παρατηρεῖται ἐπίσης καὶ φωτοφοβία ὡς καὶ ὑποαισθησία ἢ καὶ ἀναισθησία τοῦ κερατίου.

Αἱ ἐξελκώσεις τοῦ κερατοειδοῦς ἐξελίσσονται ἐν συνεχείᾳ καὶ γίνονται καταφανέστεραι τὴν 3ην ἢ 4ην ἡμέραν, ἐμφανίζονται δὲ ἐνίστε καὶ σαφεῖς θολερότητες. Τέλος ἡ κερατοεπιπεφυκῆτις ὑποχωρεῖ βαθμιαίως περὶ τὴν 10ην συνήθως ἡμέραν, ἐνῷ αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι θολερότητες διατηροῦνται ἀκόμη καὶ παρέρχονται συνήθως καὶ αὖται μετά τινα χρόνον.

Είς τινας περιπτώσεις ἐκτὸς τῶν σκαριφισμῶν, ἐνεργοῦμεν συγχρόνως καὶ ἔνεσιν ὑπὸ τὸν ἐπιπεφυκότα τοῦ ἄνω βλεφάρου $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{10}$ κ.ἔ. τοῦ αὐτοῦ προϊόντος.

*Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἀντιδράσεις εἶναι πολὺ ἐντονώτεραι καὶ μεγαλύτερας διαρκείας.

Εἰκὼν 1. - Ἔνδονυυττάρια σωμάτια ἐντὸς τῶν ἐξιδρωματικῶν κυττάρων τῆς πειραματικῆς κερατοεπιπεφυκίτιδος τοῦ κονίκλου κατόπιν ἐμβολιασμοῦ τοῦ κερατοειδοῦς διὰ πειραρικοῦ αἵματος μυελογενοῦς λευχαιμίας. Χρῶσις κατὰ Macchianello. (Μεγέθυνσις $\times 970$).

Τὸ ἔκκριμα τῆς κερατοεπιπεφυκίτιδος ταύτης ἐνοφθαλμιζόμενον διὰ σκαριφισμῶν εἰς ὁφθαλμιὸν ἐτέρων κονίκλων ἀναπαραγάγει αὐτήν.

Κυτταρολογικῶς τὸ πύον ἢ τὸ προϊὸν τῆς ἀποξέσεως τοῦ ἐπιπεφυκότος καὶ τοῦ κερατίου, ἀποτελεῖται ἐξ οὐδετεροφύλων πολυμορφοπυρήνων, ἐωζινοφύλων καὶ ἐπιθηλιακῶν κυττάρων.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΝΔΟΚΥΤΤΑΡΙΩΝ ΣΩΜΑΤΙΩΝ

1) ΧΡΩΣΕΙΣ ΔΙΑ VICTORIA - BLAU

Διὰ τῆς ἀπλῆς χρώσεως κατὰ Herzberg δὲν ἀνευρίσκομεν σαφῶς τοιαῦτα σωμάτια. Διὰ τῆς ἐνισχυμένης ὅμως τοιαύτης ἀνευρίσκομεν ἐντὸς τοῦ πρωτο-

πλάσματος τῶν κυττάρων τοῦ ἔξιδρώματος μικρὰ σωμάτια στρογγύλου σχήματος καὶ χρώματος ἵώδους κυανοῦ, μεγέθους δὲ 0,10 μ. 0,15 μ. 0,20 μ.

Ἡ ἀναζήτησις ἐνδοκυτταρίων σωματίων διὰ τῶν συνήθων χρώσεων ἢ κατὰ Giemsa ἀπέβη ἀρνητική.

2) ΧΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟΝ ΤΟΥ MACCHIAVELLO¹

Διὰ τῆς χρώσεως ταύτης παρατηροῦμεν σταθερῶς εἰς τὰ δι’ ἀποξέσεως τοῦ ἐπιπεφυκότος ἐπιχρίσματα μικρὰ σωμάτια ἐνδοκυττάρια στρογγύλου σχήματος χρώματος ἐρυθροῦ-ἵώδους ἢ ρουβινίου σκοτεινοῦ μετὰ συχνότητος, ἅτινα πληροῦντι τὸ πρωτόπλασμα ἵδια τῶν πολυμορφουπορήνων, μεγέθους 0,10 μ. – 0,15 – 0,20 μ.

(Ἐργασία ἐκτελεσθεῖσα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἰνστιτούτῳ Παστερ ἵδιᾳ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἵδιαις δαπάναις).

ΙΑΤΡΙΚΗ.—Ἡ πειραματικὴ περιορχῖτις καὶ μηνιγγοεγκεφαλῖτις τοῦ ἴνδοχοίδου κατόπιν ἐνδοπεριτοναϊκῶν ἐνέσεων λευχαιμικῶν προϊόντων. Παρουσία ἐνδοκυτταρίων σωματίων, ὑπὸ Μιχαὴλ Δ. Πετζετάκη. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Γερουσλάνου.

Εἰς προηγούμενην ἡμῶν ἀνακοίνωσιν² περιεγράψαμεν τὴν λευχαιμικὴν μηνιγγοεγκεφαλίτιδα τοῦ κονίκλου, κατόπιν ἐνδεγκεφαλικῶν ἐνέσεων λευχαιμικῶν προϊόντων.

Οὐδόχοιδος ἐπίσης, ἀπὸ πολλοῦ ὑπῆρξεν ἀντικείμενον μακρῶν πειραματισμῶν.

Ἡ ἐνδεγκεφαλικὴ ἔνεσις λευχαιμικῶν προϊόντων παρὰ τῷ ἴνδοχοίδῳ, ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ διλγάρτερον σταθερὰ ἢ παρὰ τῷ κονίκλῳ.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἀνακοίνωσιν, θέλομεν ἐκθέσει τὰ πειραματικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἔσχομεν παρὰ τῷ ἴνδοχοίδῳ, κατόπιν ἐνδοπεριτοναϊκῶν ἐνέσεων λευχαιμικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐξ ἀσθενῶν πασχόντων ἐκ λευχαιμίας, δηξείας, μυελογενοῦς ἢ λεμφογενοῦς, ἢ καὶ λειτοριθμίατος ἐγκεφάλων προερχομένων ἐκ κονίκλων, οἵτινες ὑπέκυψαν κατόπιν πειραματικῆς λευχαιμικῆς μηνιγγοεγκεφαλίτιδος.

¹ Τὴν χρῶσιν ταύτην, συνεβούλευσεν, ὅπως μεταχειρισθῶμεν ὁ Διευθυντής τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Pasteur κ. R. Panthier.

² M. A. Πετζετάκη. Πειραματικὴ ἔρευναι ἐπὶ τῆς λοιμώδους φύσεως, πιθανῶς διὰ διηθητοῦ ιοῦ κατὰ τὰς διαφόρους μορφὰς τῆς λευχαιμίας.—Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Συνεδρία τῆς 1 Δεκεμβρίου 1949.